

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocații Odorescu Ghenadie și Nirca Valentin în numele inculpatului Dimov Victor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 decembrie 2014 și avocatul Gandrabur Valeriu în numele inculpatului Dimov Victor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Edineț din 03 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Dimov Victor Ivan,

născut la 15 ianuarie 1986, originar și domiciliat pînă la reținere în or. Edineț, str. I. Vodă, nr. 20.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 19 martie 2014 - pînă la 03 iulie 2014 (instanța de fond);*
- 2. de la 28 iulie 2014 - pînă la 03 decembrie 2014 (instanța de apel);*
- 3. de la 13 februarie 2015 – pînă la 08 aprilie 2015 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 03 iulie 2014, Dimov Victor a fost condamnat:

- în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal la 4 ani 6 luni închisoare,

- în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, la 3 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Popovici Ion a fost lăsată spre soluționare în ordinea procedurii civile, iar cea a lui Lesnic Alexandru a fost admisă și încasat din contul lui Dimov V. în beneficiul lui Lesnic A. prejudiciul material în sumă de 2500 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Dimov Victor la 29 septembrie 2013, aproximativ la ora 05⁰⁰, avînd intenție directă de încălcare a ordinii publice însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, din motive huliganice, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflîndu-se la barul „Cocostîrc”, situat la ieșirea din or. Edineț, spre r-nul Briceni, i-a aplicat o lovitură în regiunea capului cet. Popovici Ion, care se afla la serviciu în calitate de gardian, care, în urma loviturilor a căzut jos fără cunoștință. Ulterior, continuîndu-și acțiunile sale, Dimov V., din intenții huliganice, i-a aplicat lovituri cu o lopată pentru construcții pe diferite părți ale corpului lui Lisnic Al-dru, care la fel se afla la serviciu în calitate de gardian.

În urma acțiunilor inculpatului, le-au fost cauzate vătămări corporale și anume, lui Lisnic Al-dru și Popovici I., conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 733 din 30 septembrie 2013 și nr. 741 din 01 octombrie 2013 – *vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de pînă la 21 zile și respectiv, vătămări corporale grave periculoase pentru viață.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Dimov V. să fie condamnat în baza art. 151 alin.(1) Cod penal la 5 ani 6 luni închisoare și în baza art. 287 alin.(3) Cod penal la 4 ani închisoare. În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, definitiv, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate de stabilit 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului a indicat că instanța de fond, numind pedeapsa inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, nu a stabilit și nu a indicat care circumstanțe legate de personalitatea acestuia se consideră excepționale și oferă dreptul de a-i aplica o pedeapsă sub limita minimă. Cele menționate, că inculpatul are la întreținere un copil minor și soția acestuia fiind însărcinată, nu pot fi apreciate și considerate ca excepționale.

Pedeapsa stabilită inculpatului nu va atinge scopul pedepsei penale, de aceea hotărîrea instanței de judecată emisă pe caz este pripită și neîntemeiată,

iar careva temei pentru aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal lipsesc.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 decembrie 2014, a fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

- Dimov Victor a fost condamnat în baza art. 151 alin.(1) Cod penal la 5 ani 6 luni închisoare, iar în baza art. 287 alin.(3) Cod penal la 3 ani 6 luni închisoare. În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel a statuat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor pe dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului Dimov V. în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Totodată, instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a argumentat aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, nestabilind și neindicând care circumstanțe legate de personalitatea inculpatului se consideră excepționale și oferă posibilitatea de a numi o pedeapsă sub limita minima.

Circumstanțele la care s-a făcut trimitere în sentință sunt circumstanțe atenuante și împrejurări, care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi apreciate ca circumstanțe excepționale legate de scopul și motivele faptei, gravitatea infracțiunilor săvârșite, de rolul vinovatului, comportamentul lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de contribuirea acestuia la descoperirea infracțiunii, de personalitatea acestuia, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui.

La fel, a menționat că dispunând în temeiul art. 90 Cod penal suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă, în privința inculpatului, instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea blândă, care nu este echitabilă faptelor comise, nu corespunde împrejurărilor cauzei și normelor legale, ce nu va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Mai mult ca atât, din materialele cauzei rezultă că inculpatul nu a recunoscut vina, necăindu-se de cele comise, nu a recuperat prejudiciul material și moral cauzat părților vătămate, astfel, instanța de apel a conchis că

inculpatul nu întrunește condițiile necesare pentru a fi dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei și urmează să-i fie aplicată o pedeapsă cu închisoare.

6. Împotriva hotărârii nominalizate a declarat recurs ordinar avocații Odobescu Gh., Nirca V. și Gandrabur V. în numele inculpatului, care au solicitat:

- avocatul Odobescu Gh., care invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei contestate cu menținerea sentinței. În argumentarea recursului a invocat că inculpatul a maltratat părțile vătămate însă nu a încălcat ordinea publică, din care motiv acțiunile acestuia nu pot fi calificate ca huliganism agravat. Astfel, în dependență de gravitatea vătămarilor corporale acțiunile inculpatului pe episodul lui Lisnic Al-dru urmează să fie calificate în baza art. 78 Cod contravențional, iar procesul penal pe acest episod să fie încetat în temeiul art. 332 alin.(2) CPP.

- avocatul Nirca V., invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei, din motiv că calificarea acțiunilor lui Dimov V. în baza art. 287 alin.(3) Cod penal este greșită, deoarece nu el a fost inițiatorul conflictului, dar Popovici I. primul l-a îmbrâncit, iar el a reacționat cu o lovitură în frunte. Consideră că instanța urmează să efectueze o expertiză în comisie pentru a stabili corect gradul de gravitate a leziunilor corporale și mărimea pierderii capacității lui de muncă, care ar influența la calificarea corectă a acțiunilor inculpatului.

- avocatul Gandrabur V., casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu reîncadarea faptelor în baza art. 157 Cod penal și 354 Cod contravențional, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului a invocat că în urma loviturii aplicate de Dimov V. partea vătămată Popovici I. a căzut jos, fiindu-i provocate vătămări grave. Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 741 din 01.10.2013, vătămarile grave au fost produse prin lovitura cu un corp dur contondent, dar posibil provocate de învelișul dur de asfalt. Inculpatul aplicându-i lui Popovici I. o singură lovitură în regiunea capului, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, însă nu a prevăzut posibilitatea survenirii unor asemenea urmări grave, ceea ce denotă că fapta imputată a fost comisă din

imprudență, dar nicidecum din intenție cum este susținută de către acuzare.

Astfel, instanțele de judecată au comis consecințe grave inculpatului prin condamnarea acestuia pentru o infracțiune mai gravă în lipsa unor probe pertinente și concludente. Consideră că inculpatului urma să-i fie incriminat componența de infracțiune prevăzută la art. 157 Cod penal – *vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență*, dar nu norma prevăzută de art. 151 alin.(1) CP.

Referitor la episodul de huliganism a menționat că în acțiunile inculpatului nu persistă agravanta alin. (3) din art. 287 Cod penal, deoarece ca *obiecte special adaptate pentru vătămarea integrității corporale* urmează a fi considerate cele care au fost adaptate de făptuitor din timp sau în momentul săvârșirii acțiunilor huliganice, precum și obiectele care, deși nu au fost supuse prelucrării au fost special pregătite de către făptuitor și se aflau la el cu același scop.

Instanțele judecătorești incorect au reținut în acțiunile inculpatului agravanta nominalizată, deoarece acesta a aplicat lovituri cu lopata în urma deposedării paznicului, dar nicidecum nu a adaptat-o sau a pregătit-o anterior comiterii faptei. La fel, lopata nu poate fi tratată în calitate de obiect pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

În sensul art. 3 alin.(2) Cod penal, interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sînt interzise. Legea penală nu definește noțiunea de obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

În acțiunile inculpatului ilegal a fost reținut agravanta alin.(3) art. 287 Cod penal, iar calificarea urma a fi efectuată în baza art. 287 alin.(1) Cod penal ca huliganismul simplu.

Consideră, că mai corectă și conformă practicii Europene a Drepturilor Omului imputarea în faptele inculpatului a huliganismului contravențional prevăzut la art. 354 CC în concurs cu art. 157 Cod penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitînd respingerea acestora ca inadmisibile, menționînd că recurenții solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile normei art. 427 Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei care este efectuată

de către instanța de fond și apel, prin urmare nu poate constitui temei pentru recurs.

7.1. Referință a fost depusă și de partea vătămată Popovici Ion, care a solicitat respingerea, ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate de avocați în numele inculpatului, cu menținerea deciziei instanței de apel, deoarece instanța de apel a apreciat just toate circumstanțele cauzei, fiindu-i aplicată corespunzător pedeapsa închisorii. Consideră că gravitatea leziunilor corporale cauzate corect au fost calificate și apreciate de către medicul legist în baza documentelor medicale, unde a fost internat imediat după comiterea infracțiunii. Mai mult că consecințele vătămarilor cauzate le suportă pînă în prezent, urmînd tratamentul indicat de medici.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în baza materialelor cauzei și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurenții invocă în recursurile declarate temeiurile de drept prevăzute la pct. 8) și 12) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că:

- hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și de apel atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- și faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Din conținutul recursurilor declarate de avocații Odobescu Gh., Nirca V. și Gandrabur V. în numele inculpatului Dimov V. se vede clar, că aceștia nu sunt de acord cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Dimov V. în partea condamnării în baza art. 287 alin. (3) Cod penal solicitînd ca acțiunile inculpatului să fie calificate în baza art. 78 sau 354 Cod contravențional,

precum și reîncadrarea acțiunilor din prevederile art. 151 alin.(1) Cod penal în cele ale art. 157 Cod penal.

Colegiul constată că, motivul invocat de recurenți nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către V. Dimov decât cea în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire.

Conform materialelor cauzei, instanța de fond corect l-a recunoscut vinovat pe Dimov V. de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin.(1) și 287 alin.(3) Cod penal, adică – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață și huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni săvârșite cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale și sănătății.*

Concluziile instanțelor judecătorești contestate sunt juste și se confirmă prin cumulul de probe, și anume: - *plîngerea părții vătămate Lisnic A. din 29.09.2013, care solicită să fie luate măsuri cu trei persoane, care i-au aplicat lovituri pe tot corpul, cauzându-i leziuni corporale (f.d.4, vol.I); - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29.09.2013 cu planșa fotografică, unde a avut loc conflictul la stația PECO și a fost depistată o lopată (f.d.13-14, vol.I); - procesul-verbal de ridicare a imaginilor video referitor la evenimentele petrecute la 29.09.2013 de pe registratorul video de la stația PECO 95 “Petrom” (f.d.51, vol.I); - procesul-verbal de examinare a discului de model DVD-R; - procesul-verbal de examinare a obiectului din 01.10.2013, a unei lopeți pentru curățirea zăpezii (f.d.55, vol.I); - procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 01.10.2013, unde partea vătămată Lisnic A. recunoaște persoana de pe fotografia nr. 3 (Dimov V.), ca persoana care la 29.09.2013 i-a aplicat lovitura cu pumnul lui Popovici I., după care l-a lovit pe el cu lopata (f.d.57, vol.I); - rapoartele de expertiză medico-legale nr. 733 din 30.09.2013 și 741 din 01.10.2013, potrivit căreia la cet. Lisnic A. au fost depistate vătămări corporale ușoare cu dereglare a sănătății pe un termen de pînă la 21 zile, iar cet. Popovici I. i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață. Autocauzarea astfel de vătămări corporale se exclude (f.d.58-59, vol.I); - procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 17.01.2014, prin care Popovici I. a recunoscut persoana cu nr.4 care la 29.09.2013 l-a lovit (f.d.138, vol.I); -*

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 22.01.2014, unde cet. Cebotaev S. a recunoscut persoana cu nr. 4 care la 29.09.2014 l-a lovit pe Popovici I. (f.d.140, vol.I).

Conținutul probelor menționate mai sus, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanțele de judecată, confirmă cu certitudine săvârșirea de către inculpatul V. Dimov a faptelor imputate, care întrunește elementele infracțiunii de huliganism agravat și vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

Inculpatul Dimov Victor atît la urmărirea penală, cît și în instanța de judecată a negat vinovăția, că ar fi comis cu intenție, un act de huliganism în privința părților vătămăte Lisnic A. și Popovici I., însă în declarații a menționat *că i-a lovit pe ultimii*. Totodată, din declarațiile părților vătămăte rezultă, că Dimov V. a provocat conflictul și fără careva teme i-a lovit pe Popovici I., care după lovitură a căzut jos. Lisnic A. a luat lopata ca să despartă persoanele ce se certau, însă cu lopata a fost lovit de către inculpat. Declarațiile părților vătămăte sunt confirmate și prin cele ale martorilor Carcea I. și Cebotaev S. care au confirmat circumstanțele evenimentului din 29.09.2013.

Concluzia instanțelor de fond și apel privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de huliganism, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată, deoarece legislația în vigoare expres prevede că infracțiunea de huliganism în afară de prezența acțiunii principale - încălcarea grosolană a ordinii publice, presupune și prezența unei acțiunii adiacente - acțiune exprimată, alternativ, în: aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice.

Colegiul penal atestă că, infracțiunea de huliganism este posibilă numai cu o intenție directă, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, fapt stipulat în pct. 3 din hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție "*Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism*" nr.4 din 19 iunie 2006, conform căruia prin *ordine publică* se înțelege un sistem stabil de relații sociale care asigură ambianța liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a organelor și instituțiilor de stat publice.

Prin *încălcare grosolană a ordinii publice* se exprimă o vădită lipsă de

respect față de societate, săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățeni, prin înjosirea onoarei și demnității personalității, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărnicierea activităților de masă, suspendarea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

În situațiile de huliganism, făptuitorii înțeleg că încalcă grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor cu o deosebită obrăznicie. Acești făptuitori, nu numai că înțeleg caracterul infracțional al faptei, dar și doresc săvârșirea acestor acțiuni și survenirea consecințelor.

Cele menționate caracterizează latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii de huliganism, prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

În speță, cert s-a constatat că Dimov V. în afară de încălcarea ordinii publice, a aplicat violență asupra părților vătămate Popovici I. și Lisnic A., inclusiv și cu o lopată, cu care i-a cauzat ultimului, vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății pe un termen de pînă la 21 zile. Părțile pînă la incident nu au fost în conflict, iar inculpatul cu intenție directă prin acțiuni concrete a comis infracțiunea.

Astfel, Dimov V. prin acțiunile sale intenționate care se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită și anume prin faptul acostării cet. Popovici I., îl trăgea de mîneacă într-o zonă mai întunecoasă, provocîndu-l la conflict, la ce victima îl respingea, a încălcat ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței. Ulterior, sub pretextul apărării prietenului său, îl lovește pe Lisnic A. cu lopata.

Cît privește argumentul avocatului Gandrabur Valeriu referitor la faptul că lopata nu poate fi considerat ca obiect destinat pentru aplicarea vătămării integrității corporale sau a sănătății și prin urmare nu este componenta infracțiunii de huliganism agravat, Colegiul penal îl consideră ca neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.4, din 19 iunie 2006, „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism” în pct. 11 se menționează că „Aplicarea sau intenția de a aplica arma de foc, diferite cuțite,

boxe sau diferite arme albe, precum și alte obiecte, inclusiv cele special adaptate pentru vătămarea integrității corporale la săvârșirea actelor de huliganism, constituie temei pentru calificarea infracțiunii în baza alin.(3) art.287 Cod penal, nu numai în acele cazuri în care vinovatul cu ajutorul lor cauzează sau intenționează să cauzeze vătămări corporale, dar și atunci când utilizarea obiectelor menționate în procesul actelor huliganice creează un pericol real pentru viața și sănătatea cetățenilor.”

Totodată, faptul actului de huliganism agravat, cu aplicarea violenței și obiectelor pentru vătămarea integrității corporale, a fost confirmat prin declarațiile însăși ale inculpatului, care de fapt a recunoscut utilizarea obiectului (lopata), a părții vătămate Lisnic A., a martorilor Carcea I., Cebotaev S., cât și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29.09.2013, - raportul de expertiză medico-legală nr. 733 din 30.09.2013, din care rezultă că vătămarile corporale ușoare depistate la Lisnic Al. au fost produse prin acțiunea unui corp dur contondent.

Astfel, argumentele recurențelor, precum că nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului în infracțiunea de huliganism agravat (art.287 alin.(3) Cod penal), iar fapta acestuia constituie contravenția administrativă prevăzută la art. 78 sau 354 Cod contravențional, sunt neîntemeiate, deoarece potrivit legislației în vigoare, huliganismul săvârșit cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, la care se referă toate obiectele pe care le-a avut și utilizat făptuitorul la săvârșirea infracțiunii, se încadrează în alin.(3) al normei penale sus menționate.

De asemenea, avocatul Gandrabur V. solicită reîncadrarea acțiunilor inculpatului de la art. 151 alin.(1) Cod penal la cele ale art. 157 Cod penal, adică *vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență*, însă Colegiul penal reține că solicitările avocatului nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate, deoarece acesta urmărește scopul ameliorării situației inculpatului și stabilirea unei pedepse mai blânde.

Astfel că, ținând cont de împrejurările de fapt a cauzei, care cert denotă aplicarea lui Popovici I. a două lovituri cu pumnul, în regiunea capului, urmate de un traumatism cranio-cerebral acut închis, iar ca rezultat cauzându-i vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, rămîne a fi lipsită de orice logică încadrarea acțiunilor făptuitorului la o componentă de infracțiune ce poate fi comisă doar din imprudență și neglijență criminală, dar nicidecum cu o intenție directă. Componenta de infracțiune, prevăzută la art. 151 alin. (1)

Cod penal se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă.

Probele menționate și analizate mai sus confirmă cu certitudine că Dimov V., a comis infracțiunea prevăzută la art. 151 alin.(1) Cod penal.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține că, împotriva sentinței, după cum rezultă din pct. 3 al prezentei decizii, a declarat apel doar procurorul în partea stabilirii pedepsei. Prin decizia instanței de apel din 03 decembrie 2014, a fost admis apelul procurorului și casată sentința doar în partea stabilirii pedepsei inculpatului.

Prin urmare, sentința instanței de fond nu a fost contestată de către inculpat cu apel, prin care dînsul să-și fi expus dezacordul atât cu încadrarea juridică, cât și pedeapsa stabilită, rezumîndu-se, deci, că dînsul a fost de acord cu toate concluziile instanței privind vinovăția sa în săvîrșirea infracțiunilor imputate și cu încadrarea juridică a faptelor comise.

Astfel, ținînd cont de faptul că instanța de apel a casat sentința doar în partea stabilirii pedepsei, Colegiul penal conchide că motivele invocate de către avocații în numele inculpatului privind nevinovăția lui Dimov V. pe învinuirea adusă în baza art. 151 alin.(1), 287 alin.(3) Cod penal, nu pot servi drept temei de judecare a cauzei în ordinea recursului ordinar, or aceasta vine în contradicție cu prevederile art. 427 alin.(2) Cod de procedură penală. Inculpatul avînd dreptul de a contesta hotărîrile judecătorești doar în latura stabilirii pedepsei.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor ce i se impută, iar temei pentru casarea hotărîrii judecătorești lipsesc.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul consideră că faptelor săvîrșite de către Dimov Victor li s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă i s-a stabilit în limitele sancțiunii normei penale în baza căroră a fost declarat vinovat, cu respectarea prevederilor art. 61, 75, Cod penal, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana vinovatului, care anterior a mai fost judecat pentru asemenea infracțiuni, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate de avocați în

numele inculpatului Dimov V., pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Odobescu Ghenadie, Nirca Valentin și Gandrabur Valeriu în numele inculpatului Dimov Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui *Dimov Victor Ivan*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 07 mai 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti